

Străbunica,
când era BEBELUȘ

Străbunica,
când era
COPIL MIC

Străbunica,
când era
COPIL

Străbunica,
când era ADOLESCENTĂ

Străbunica,
când era o
TÂNĂRĂ ADULTĂ

Străbunica,
când a devenit MAMĂ

Străbunica,
când a devenit BUNICĂ

Străbunica, ACUM

ERIKA BARTOS

AI FOST ȘI TU ODATĂ MICĂ, STRĂBUNICO?

A SOSIT CRĂCIUNUL

Întreaga familie s-a reunit ca să petreacă sărbătorile împreună.

- CE FRUMOS E POMUL DE CRĂCIUN!

s-a minunat străbunica.

- Eu am văzut foarte mulți pomi de Crăciun la viața mea, dar parcă nu mă pot sătura de ei. De mică, așteptam cu nerăbdare ajunul Crăciunului! a spus ea veselă aprinzând artificii de pe brad.

– DAR AI FOST ȘI TU MICĂ, STRĂBUNICO?

a întrebat-o mirată micuța Maia,
care abia împlinise cinci anișori.

– Sigur că da, i-a zâmbit blând străbunica,
dar asta a fost tare demult.

Gândurile străbunicii s-au îndreptat spre copilărie. Și-a amintit de zilele când făcea prăjituri împreună cu mama ei sau când călărea cu tatăl ei.

Și-a mai adus aminte de o întâmplare: odată când s-a îmbolnăvit și a făcut febră mare, tatăl ei a luat-o și a alergat cu ea în brațe la doctor. Apoi și-a amintit cum a patinat împreună cu cele două surori ale ei - una mai mică și alta mai mare - și s-au jucat în căpița de fân alunecând de pe ea ca de pe un tobogan...

- Povestește-mi, te rog, cum ai devenit din bebeluș străbunică, a rugat-o Maia.
- Bine, draga mea. Nu-mi mai aduc aminte de perioada când eram bebeluș, dar sunt convinsă că părinții mei s-au bucurat de venirea mea pe lume și m-au copleșit cu dragostea lor. Din **BEBELUȘ** am devenit **COPIL**, apoi **ȘCOLĂRIȚĂ** și curând am pășit în lumea **ADOLESCENȚEI**.

